

# Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ  
ΟΡΓΑΝΟΝ  
ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ  
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ — ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ  
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ

ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ  
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ  
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

Έτος Α' Περίοδ. Β' Άρ. 154-36

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Έσωτερικου έτησία δραχ. 12. εξάμην 6  
Έξωτερικου » φο χο 20

ΓΡΑΦΕΙΑ: Πλατεία Βαρβακείου αρ. 12

ΑΘΗΝΑΙ: Κυριακή 26 Αυγούστου 1907

Το ΦΥΛΛΟΝ, τιμάται λεπτά 255

Άγγελια και διαφημίσεις με εικόνας και μη κατ' αποκοπήν.

### Πρός τους αξιοτίμους συνδρομητάς μας.

Ός εκ της φυλακίσεως του διευθυντού της «Αληθείας» και της συμπεισάσης ασθεनेίας του διεκπεραιωτού αυτής, ή διανομή του φύλλου και ή αποστολή αυτού εις τους εν ταίς επαρχίαις και τῷ έξωτερικῷ αξιοτίμους συνδρομητάς της «Αληθείας» έγινενο και άτακτος και βραδέως κατά την τελευταίαν εβδομάδα. Ζητούμεν συγγνώμην διὰ τουτο εκ μέρους των κ. κ. συνδρομητών μας δηλοῦντες ότι ελήψθησον όλα τὰ μέτρα ὥστε οὔδεμία καθυστέρησις νά παρατηρηθῆ εις τὸ εξῆς.

Σχετικῶς δὲ με τὴν ἐν τῷ προηγούμενῳ φύλλῳ μας ἐκκλήσιν εις τους αναγνώστας μας διὰ τὴν ἐγγραφὴν νέων συνδρομητών και τὴν ἀπ' εὐθείας πληρωμὴν προσθέτομεν διὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωση ὅτι δεχόμεθα διὰ τὰς μεταδιδαζόμενας ἀπ' εὐθείας συνδρομὰς τὴν ἐκπτώσιν των ταχυδρομικῶν ἐξόδων τὰ ὁποία θὰ εἶναι εις βάρος μας. Ὡστε οἱ συνδρομηταί εις οὔδὲν περιπλέον ἐξοδὸν θέλουσιν ὑποβληθῆ

Ἡ Σύσταξις

### ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

#### — Ὁ Κάιζερ διαβάζει ... ἐφημερίδας, ὁ κ. Θεοτόκης ὄχι!

Ὁχι μόνον διαβάζει ἐφημερίδας ἀλλὰ και κρατεῖ και σημειώσεις. Καὶ δὲν διαβάζει μόνον τὰς ἐφημερίδας ἐκείνας ποῦ τοῦ καλοῦν λιβανωτὸν ἀλλὰ προ πάντων τὰς ἐφημερίδας ποῦ τοῦ εἶναι ἀντίθετοι, καθὼς ἐπὶ παραδείγματι τὸ «Μέλλον» (Zukunft). Αὐτὰ μὰς τὰ λέγει ὁ κ. Ὑπερ τοῦ Φιγαρώ εις τὰς ὥρας περὶ Γερμανίας σημειώσεις τὰς ὁποίας τόσον τισὶ μεταφέρει ἢ «Ἀφρόπολις». Ἀναντιρρήτως εἶναι ἀδύνατον ὁ ἀναμνησόμενος μὲ οἰονδήποτε τίτλον με τὴν πολιτικὴν νὰ μὴ προστρέχῃ εις τὰς εἰδήσεις και τὰς γνώμας τοῦ τύπου. Ἐννοεῖται διὰ αἱ εἰδήσεις και γνώμας πρέπει νὰ ἀποβλέπουσιν εις τὸν φωτισμὸν πάντων. Ὁ κ. Θεοτόκης δὲν διαβάζει—τὸ λέγει φαίνεται ἀπεριφράστως ὁ ἴδιος—ἐλληνικὰς ἐφημερίδας!

Παίει ὁ κ. Θεοτόκης, ἢ αἱ ἐφημερίδες;

#### — Ἄλλ' ὁ Κάιζερ δὲν ἔχει τάκτ!

Μὰς τὸ λέγει και τοῦτο τὸ ἀνωτέρω ὄραιο ἀνάγνωσμα τῆς «Ἀκροπόλεως». Ἀκούσατε. Ὅταν ὁ Βασιλεὺς Βίκτωρ Ἐμμανουήλ Γ μετέβη νὰ ἐπισκεφθῆ εις Βερολίνον τὸν Αὐτοκράτορα Γουλιέλμον οὗτος διώρισεν τιμητικὴν φρουρὰν τοῦ ἐπισκέπτου του συγκεκριμένην ἀπὸ Οὐσάρους δύο μέτρων ὕψους! Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας εἶπε κοντὸς και διὰ νὰ δμῆλῃ εις τοὺς γίγαντας αὐτοὺς ἔπρεπε νὰ σηκώσῃ τὴν κεφαλὴν του! Τὸ πρῶτον παρετηρήθη εις βάρος τοῦ Γουλιέλμου εις τὰς λοιπὰς αὐλάς!

#### — Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἔχει τάκτ!

Πρὸ ἀνωτέρω γεγονὸς μὰς ἐπενθυμίζει τὸ ταξίδιον τοῦ Ἰταλοῦ Μονάρχου ἐν Ἀθήναις. Τότε ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐξέλεξε τοὺς ἀξιωματικοὺς ὑπασπιστὰς τοῦ Βικτωρος μεταξὺ των κοντοτέρων τοῦ στρατοῦ μας!

#### — Ὁ Ἀγγλίδες, Γαλλίδες, Γερμανίδες τί σὰς ψάλλουν!

Εἰς πολλὰ προηγούμενα «Σταχυολόγημα» εἶχομεν ἀναγγεῖλει τὸ ταξίδιον ἀριθμοῦ Ἀμερικανίδων δεσποινίδων εις Εὐρώπην χάριν διδασκαλίας. Τὸ ταξίδιον αὐτὸ συνετελέσθη και αἱ ἀμερικανίδες ἐπίστρεψαν εις τὰς πατρίδας των. Ἐξέρετε κυρίαί μου, πῶς χαρακτηρίζουν τὰς εὐρωπαϊκὰς συναδέλφους των;



Ο ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ΣΥΝΤΡΩΓΩΝ ΜΕ ΤΟΝ ΚΛΕΜΑΝΣΩ ΕΙΣ ΜΑΡΙΕΜΒΑΔ

«Αἱ Γαλλίδες εἶναι τρελλοὶ παπαγαλίτικα.  
«Αἱ Ἀγγλίδες αὐτόματα ἀνδρείκελα.  
«Αἱ Γερμανίδες ἄσχημα ἀνδρογύναια!  
Και μία Γαλλίς ἀκούσασα ταῦτα ἐπρόσθεσε·  
«Και αἱ ἀμερικανίδες πολλὴ εὐγενεία...

#### — Καὶ οἱ ἄνδρες;

Αἱ Ἀμερικανίδες τόσον εὐγενεῖς διὰ τὰς συναδέλφους των εὐρωπαϊκὰς ἐννοεῖται διὰ δὲν ἐφάνησαν ὀλιγώτερον εὐγενεῖς διὰ τοὺς ἄνδρας!  
«Δὲν μπορῶ νὰ ἐννοήσω, εἶπε μία τῶν περιηγητριῶν, πῶς μία ἀμερικανὶς εἰμπορεῖ νὰ ἐπανδρευθῆ ἕνα εὐρωπαϊόν. Ὅταν παραβάλλω τοὺς ἄνδρας ἀπὸ καὶ κάτω με τοὺς ἄνδρας των Ἠνωμένων Πολιτειῶν, ἔρχομαι εις τὸ συμπέρασμα διὰ ἐκεῖνοι δὲν ἔχουν ἀπὸ ἄνδρα εἰμὴ μόνον τὸ ὄνομα!  
«Ἄν αἱ εὐρωπαϊαὶ μας πιστεύουσιν διὰ ἡμεῖς τοῦ παλαιοῦ κόσμου εἶχομεν ἀπὸ ἄνδρα μόνον τὸ ὄνομα τότε ἄλλοίμονόν μας! Θὰ φύγουν ὅλοι διὰ τὴν χώραν των ἄνδρών! Ἄλλ' ἐκεῖ δὲν θὰ θελήσουν πάλιν ἀπὸ αὐτὰς ἀφοῦ εἶναι παπαγάλοι, κούκλες και ἀνδρογύναια.

#### — Ὁ νέος Σουλτάνος τοῦ Μαρόκου Μουλλάϊ Χαφίδ.

Μία συνάδελφος ἔγραψε μετ' ἀπορίας διὰ ὁ νέος Σουλτάνος εἶναι ἐγγράμματος και συνέγραψε και φιλοσοφικὰ βιβλία ἐνφ ὡς μουσουλμάνος ἔπρεπε νὰ παραδεχθῆ διὰ δὴ ἡ σοφία ἔγκειται εις τὸ Κοράνιον! Ὅσοι ἀνέγνωσαν τὴν μικρὰν πραγματεῖαν τὴν ὁποίαν ἐγράψαμεν εις τὸ προηγούμενον φύλλον περὶ Μαρόκου, θὰ εἶδον διὰ ἡ Ἀραβικὴ φυλὴ τοῦ Μαρόκου ἠγάπησε πάντοτε τὰ γράμματα και διὰ ἐκ τῆς φυλῆς αὐτῆς κατάγεται ὁ φιλόσοφος Ἀβερροῦς γεννηθεὶς κατὰ τὸν 12ον αἰῶνα εις Κορδόβαν τῆς Ἰσπανίας ἐπὶ ἀραβοκρατίας. Ὁ Ἀβερροῦς ὑπῆρξεν ὁ μεγαλειέτερος τοῦ Ἀριστοτέλους σχολιαστῆς περὶ τοῦ ὁποίου και ὁ περιώνυμος στίχος τοῦ Δάντου.  
E Averrois che il gran commento féro.

#### — Ὁ Γουλιέλμος κερνᾷ...

Υπάρχει μία παλαιὰ συνήθεια εις τὸν γερμανικὸν στρατόν. Ὅταν ἕνας ἀξιωματικὸς πέσῃ ἀπὸ τὸ ἄλογον διαρκούσης μῆς στρατιωτικῆς ἐπι-

θεωρήσεως, ὑποχρεοῦται νὰ κερνᾷ ἕνα πόντην εις τοὺς συναδέλφους του. Κατὰ τὴν τελευταίαν μεγάλην ἐπιθεώρησιν τοῦ Ἀνοβέρου ὁ Γουλιέλμος ἔπεισεν.

—Νά, εἶπεν ὁ Κάιζερ μία ἀστείότης ποῦ θὰ μὲ στοιχίσῃ ἀκριβὰ!

Πράγματι πιστὸς τηρητῆς των γερμανικῶν παραδόσεων, ὁ Γουλιέλμος Β' πρόκειται νὰ πληρώσῃ ἕνα αὐτοκρατορικὸν κέρασμα εις ὅλους τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ στρατιωτικοῦ σώματος τοῦ ὁποίου εἶχε γίνῃ ἡ ἐπιθεώρησις.

Ποῖος εἶπεν, διὰ οἱ Γερμανοὶ εἶναι ψυχροὶ και δὲν διασκεδάζουν;

#### — Ὁ Κλεμανσώ... [και δραματικὸς συγγραφεὺς.

Ὁ πέπλος τῆς εὐτυχίας. Οὕτως ὀνομάζεται τὸ δραματικὸν ἔργον τοῦ Κλεμανσώ. Τελευταία παρεστάθη εις τὴν Ἰταλικὴν πόλιν Μπρέσια ἀλλὰ δὲν ἔλαβε τὴν ἐπιτυχίαν τὴν ὁποίαν ἔλαβεν εις ἄλλα Ἰταλικά θεάτρα, ἀγγέλει ἐν τελευταίον τηλεγράφημα. Ὁ Κλεμανσώ εἶναι γνωστὸς

ΤΟ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙ

Στόν ήρωϊκόν ήγερμά του ΝΙΚΟΛΑΟΝ

Έκει ψηλά σ'α Μαύρα τ'α Βουνά Ζή ένας σιδηρόκομος Λαός, Όπου ποτέ δ'ήλιος τσιπεινά Νά σκιάγη τ'ο κεφάλι του βουβός

Έκει ψηλά σ'α Μαύρα τ'α Βουνά Ζή κ' ένας ήγεμόνος κρατερός, Βγαλμένος απ' τ'α σπλάγγα τ'α τρανά Τέτοιον Λαού, σ'α γίγαγας γερός, Στέκει εκεί ψηλά, παιδί της Άντρεϊάς, Σ'α νά είσαν Σπαρτιάτης Βασιλείας.

Χ. Χρυστοβασιλως

πρό πάντων ως δεινός πολιτικός οήτωρ με τας τρυφάς, συντόμως αποτελεσματικές φράσεις και δεινός δημοσιογράφος εις ου τ'α επιχειρήματα κατ' την λογικην ήτοι δέν δύνανται να αντισταθ. Μεγάλα πορθύει Υπουργείον (Έχει ορίσει εν δέν άτατάριαι 37 ύπουργεία μόνος του χωρίς κόμμα) απέδειξεν κατ' τας δυσχερατέρας έσωτερικώς περιπετείας της Γαλλίας, ου δύνανται και να διευθύνη καλά το κυβερνητικόν σκάφος. Ιατρός έν ενδιαιφείρειται διά τας κλασικάς μελέτας και τας αρχαιοτήτας ιδία τας ελληνικάς, συνέγραψε μυθιστορήματα και ως είδομεν και δράματα. Έγκυκλοπεδικός λοιπόν ήτορ ου μόνον κατ' τας γνώσεις αλλά και κατ' τας εκδηλώσεις της εκπολιτιστικής δράσεως και ως έπομένον φιλέλλην και ένθεμος λάτρης πάσης φιλελευθέρου ιδέας.

Ο Ραϊούλι.

Τίν είναι ο Ραϊούλι; Ποίαν θέου κατέχει εις τ'ο Μαρόκον; Είναι ληστής; Άλλιά ο τ'όςτος μεθ' ου φέρονται προς αυτον και ο Σουλτάνος του Μαρόκον και αι Δυνάμεις δεσικνούναι ου δέν τον θεωροΐσι ως κοινόν αντίρτην, άφοΰ φαίνεται ως να αναγνωρίζουν σχεδόν την δρ'αση του ή όποια πλέον κατέστη χρονία εις το Μαρόκον. Ένας Ιταλός δημοσιογράφος ο Μπεικρέδης περιγράφων την πολιτικήν διοίκησιν του Μαρόκου δίδει τόν αληθή χαρακτήρισμόν του άντάρτου τούτου.

«Έν Μαρόκω, λέγει περί του ο Μπεικρέδης δέν υπάρχει κοινοβόλιον. Μόνη έξουσία είναι ή θέλησις του Σουλτάνου. Τίποτε λοιπόν έλεγχος κοινοβουλευτικός, ένστάσις... Λοιπόν; είναι έπομένον εν τή απολυταρχία της έξουσίας απολυταρχικός οπτιως ειπεΐν να εκδηλωθ'η ή δυναστεία, ο έλεγχος... ή αντιπολιτεΐσις! Ως... ο Ραϊούλι πέρτει να είναι... ένας αρχηγός ή ο αρχηγός της αντιπολιτεΐσεως!»

«Ότε, ήμεις εδω με όσα και έν λένε οι μεμψιμορκοι κατ' το κοινοβουλευτικόν, εμμεθα καλλίτερα... άφοΰ όλίγα ένστάσις μέσα εις την Βουλήν μες απαλλάττον από αντιπολιτεΐσεως αλλά Ραϊούλι! Λοιπόν μη συγχίζετε Ραϊούλι με Σαντά!

Βασιλείς... τεχνίται.

Ο Λουδοβίκος Φίλιππος, μετά ταΐτα βασιλείς της Γαλλίας παρ'είδε μαθηματικά διά να ζήσῃ! Ήταν ήτο έξόριστος και τ'α κήματα του ήσαν δημιουργία.

Έρωτ'ή μια γαλλική εφημερίς τι θα ήτο εις θέσιν να κάμη ο Τόσρος έν μια έναντάσις τόν κατεστραφέν δλοσχερόδ;

Ο Τόσρος, καθως δή ή Ρωμανόρ έδιδάχθη μια χειρονακική εργασία. Είναι άριστος γεωργός καθως ο καλλίτερος τών μονζίκων του.

Προσέτι ο Έδουάρδος και ο Ουίλμπερτος έχουσι κατασκευάζη ύποθήματα!

Ο δούξ της Υόρκης είνε σχοινοποιός.

Όσον άφορ'ει εις τόν Γουλιέλμον, ο δόσιος έχει την έγκυκλοπαιδικότεραν μόρφωσιν, ών μουσικός, ζωγράφος, ποιητής κ.π. κ.π. ως χειρόναξ είνε τυπογράφος.

Η Πορτογαλλία και ο πρωθυπουργός της!

Από δεκαετίς πολλής διοικουμένη κακά, οπτε στρατιόν, οπτε εκπαίδευσιν ειχε. Είχε όμως οικονομικά κατεστραμμένα, συνάλλαγην, ρουσοπέτια, καθως... εις μίαν άλλην χ'ωραν.

Ευθέη ένας άνθρωπος... ο Φράγκος ο όποιος γενόμενος πρωθυπουργός συνέλαβε την ιδέα ήν π'αγαταπολιτ'ή δλοέν να καθάρσῃ τους σταύλους του Αγαλου... της πορτογαλικής πολιτικής... Και άέν άκούει κανένα. Διά την άωτηρίαν της πατρίδος του εργάζεται όλιγον άπολυταρχικός. Ένωσεται δλοι εκείνοι τών όποιων τ'α συμφ'εροντα προσβάλλουσι εν εναντιον του. Τό πράγμα έξακολουθει... Ο Φράγκος έδήλωσεν ου θα άφήσῃ την αρχήν ήμ'α εδρεσθή Υπουργείον δίδον έγέργημα ου θέλει διοικήση με άληθινόν πατριωτισμόν. Ο Βασιλεύς έννοήτε ου είνε ευχαριστημένος από τόν Προθυπουργόν του. Έάν και ο λαός μένη ευχαριστημένος τότε ή Πορτογαλλία θα χάσῃ να λειτουργήσῃ τ'ο γράμμα του Συντάγματος και θα κερδίσῃ να λειτουργήσῃον τ'α πράγματα της έθνικής εφημερίας.

Σταχυολόγος

Ο ΕΝ ΚΑ'ΤΡΩ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Ο 'ΙΦΙΤΟΣ.

(Συνέχεια έκ του προηγ. φύλλον και τέλος)

ΚΑ'ΤΡΟΝ 15 Ιουλίου (καθυστερησασα) Έξακολουθών την περί 'Ιφίτου ανταπόκρισίν μου, θεωρώ έμμαντόν ευνυχη διότι εδρίσκομαι εις την επίζηλον θέσιν να μεταδίδω εδχάριστα γεγονότα της πατιού και εις πάντα δρώσης Έλληνικής ψυχής εις άισχος και εις άπόγνωσιν τών πανταχόθεν επιπιπτότων κατ' αύτης, πολλῶ δέ μάλλον διότι μ'ας δίδεται ή ευκαιρία και έξυμνωται άρετα άνδρών όν ή φιλογένεια είναι άπεριόριστος, ως μ'ας διειπίστευσεν πλέον ο κ. Πρόεδρος και τ'ο ήπ' αυτον Διοικητικόν Συμβούλιον του 'Ιφίτου» ούτως Συμβούλιον τ'α μέλη θέλω παρακατιών όνομάσει με βέβαιον τόν κίνδυνον ου θέλω προσκερδύσει εις την έγνωσμένην τών δημογεγών τούτων μετωφροσύνην.

Λογοδοτών ο κ. Τόσμης επί τών τού Συλλόγου πραγμάτων έξέφρασε την εγνωμοσύνην του 'Ιφίτου» προς την σεβαστήν Κυβέρησιν του Χεδίβου, και προς όλους εκείνους, ούτινες διαφοροτρόπως συνετέλεσαν εις την προόδον αυτου, πολλῶ δέ μάλλον και πάνν έπαξίως, προς τόν πρώτον Πρόεδρον τόν θαλερόν προεβίτην κ. Γεώργ. Κρέμιον, και προς τόν έτερον τών διευθυντικών της εν Αιγύπτω αξιολόγον εφημεριδος ο «Χρόνος» κ. Ιωάννην Μπεθάνην τόν συμπαθ'η και άειπρόθυμον τούτον εργάτην και κράτιστον κάλαμον του παρά τόν Νείλον Έλληνα. τύπου, ούτινες ήνωσαν υπό οίωनों τόσον άριστους, τούς δύο Συλλόγους, ο μ'έν ως αντιπρόσωπος του «Ηρακλέους» ο δέ ως του 'Ιφίτου» τ'οιούτους, στερεώσαντες επί θεμελίον άδασείστων τ'ο γυμναστήριον τούτο δπερ δσημέρη κραταιούται εν έξωτερω και κα έσωτερικῶι δυνάμει έπαξίως; τών προσδοκιών και τού επιδιωκόμενον ήερου του σκοπού. Έξήρεν ιδιαιζόντως την προς τόν 'Ιφίτου» έννοιαν του Βρετταν. ύ Άρμωστού Λόρδου Κρόμπερ και την φιλότιμον ύπερ της προόδου της εν τῆ κοιλιάδι του Νείλου γυμναστικής διά του 'Ιφίτου» ένεργειαν του Διπλωματικού Έλλη. Πρακτορείου και ιδία του ύποπρόξένου κ. Έμ. Ρικάκης και του Α'. Διερχηριώ; κ. Ηλ. Πανά. Διεξήλθεν εν παρόδω τ'ο λυπηρόν επεισόδιον της άποκαθηλώσεως της Έλλ. σημαίας, έξ ου επεισοδιόν άπεδοκιμάσθη ο Διευθυντής της Άμπετείου Έλλ. Σχολής κ. Γεωργ. Μπουκουβάλας, και έπαύθη διά πολλούς άλλους; άκόμη λόγους; ο τέως Διευθυντής του γυμναστηριον κ. Α. Φέτσις. Αεπιτομερείας επί τού ως άνωτέρω αξιωθρηγ'ητον επεισοδιόν, επιφυλάσσομαι να γράψω εν τῆ προσεχ'ει ανταποκρίσει μου. Περιστρέψω και μετά ζηλευτής σαφηνείας άνέπνυξεν ο κ. Τόσμης, τ'α συντελεσθένεα έν τῶ 'Ιφίτῶ», επί της Προεδρείας αυτου, και την άνάγκην της πληρώσεως πολλών έτι έλλειπόντων προς έπίτευξιν του μεγάλου σκοπού του 'Ιφίτου» ίνα ούτος καταστή κατ' πάντα άντάξιος της ένδόξου Έλληνικής του κατωργώης και τού ήρηλού έθνικου σκοπού του.

Μετά τ'ο τέλος του λόγον του κ. Προέδρου, τών όποιον εκάλυψαν οργαδια χειροκροτήματα και έκπευρημιαί τών πλήθους αθλητών τε και θεατών, ήγερθη ο έκ των κρατίστων και λιαν μεμορφωμένων αθλητών του 'Ιφίτου» κ. Ι. Συνοδινός, του όποιου ή δάφνη του έν Σμήρην νικητού της πάλης είνε άκόμη νωπή, και ένθουσιωδώς έξεφώνησεν λόγον πλήρη συμπαιθιδόν και διαπαλλόμενον υπό αισθημάτων εγνωμοσύνης τών αθλητών προς τούς τ'α του Ιφίτου» ένθόνοντες και ούτινες είνε τῶ όντι άξιοι τοιαύτης εκδηλώσεως; έκ μέρους τών ήπ' αυτών άλκιμων αθλητών.

Παραθέτω τόν εκφωνηθέντα λόγον του φιλοτίμου νικητού τών τελευταίων έν Σμήρην Πανωνίων, ίνα έχουσι οι αναγνώστα της 'Αληθείας» πλήρη εικόνα τών περι τόν 'Ιφίτου» τελουμένων και ίνα έκ του παρηχομένου του λόγον τούτου, οι πάντες δικαιωλογήσασιν τόν άκράτητον ένθουσιασμόν όλων

και του ύποφαινομένου προς τ'ο Διοικητικόν Συμβούλιον του 'Ιφίτου».

Σεβαστή'όμησης.

«Έντολή τών συναδέλφων μου αθλητών εκφράζω προς ήμ'ας την άπειρον αυτών εγνωμοσύνην διά τούς κόπους και μόχθους ους εγενώ; κατεβάλατε μέχρι σήμεραν ύπερ της προόδου του ήμετέρου Συλλόγου» Ημεις οι αθληται γνωρίζομεν κάλλιον παντός άλλου. όποιος ύπηρεσίας έκαστος έχει προσφέρει προς τόν Σύλλογον, άφ' ής ήμέρας ούτως ιδρυθή. Ο ήμετερος πρόεδρος κ. Ι. Τόσμης κατ'α τ'α έπίσημα έγκαίνια του 'Ιφίτου» ειπε τ'α αξιολογώτατα, προφητικά όψτως ειπείν, ταΐτα: «Εΐθε ο έν Αιγύπτω νέος μικρός νύν «Ιφίτος» να ήμνηθη ως άνακαιμιστής εν Αιγύπτω τών προγονικών άγώνων, όπω; ο προγονικός ήμῶν 'Ιφίτος ήμνηθη ως άνακαιμιστής τών ένδοξοτάτων Όλυμπίων άγώνων». Τό έργον αληθές ήτο μέγα; αλλά διά τ'α έπιμονής και της καρτερίας και τ'α μακά γίνεται μεγάλη. Και άπόδειξι; τρανοτάτη, ου μετ'α παρέλειπον ένός και μόνου ένιαυτου, άφ' ήν ήμέρας ήκούσθησαν οι ειρημένοι πτερωτοι λόγοι εκείνοι ετελέσθησαν οι πρώτοι εν Κούρω Παναγύπτιοι Έλληνικοι άγώνες μετ' επιτυχίας αληθώς θαυμαστικής, έφ' ή και ή Σεβαστή Κυβέρησις της Αιγύπτου εκτιμώσα τ'ο μέγα εκπολιτιστικόν έργον του Έλληνικου 'Ιφίτου» παρεχώρησεν απέτῶ τ'ο μέγα τούτο γήπεδον έν τῶ όπιόν μελλει άναμφισβητήτως να διασπέρσῃ ή Έλληνική φιλοτιμία, όπω; άλλοτε επί τού έν τῆ χώρα ταύτη ακμαζόντος Έλληνισμού. Εις την θαυμαστήν δ' έπιτυχίαν τών πρώτων Παναγύπτιών Έλλ. άγώνων και την εν γένει προκοπήν του 'Ιφίτου» πάντες μεν κατ'α τ'ο μάλλον και ήπτον συνετέλεσαν. Άλλά προ πάντων οι δύο σεβαστοι Πρόεδροι αυτου, τών όποιων τ'ο μουσικόν όνειρον της μεγάλης των ψυχής ήτο ή άναγνώσις τών παλαιών ένδόξων Παναγύπτιων άγώνων. Διά τούτο μεγίστη είνε ή χαρά πάντων διού μεταξ' ήμῶν σήμεραν εδρίσκειται κατ' είνεζή συγκροίαν παρεπιδημόν ένταΐθα ο σοφός καθηγητής και διαφροστεφής ιστοριογράφος κ. Γεώργιος Κρέμιος ο πρώτος πρόεδρος και θεμελιωτής του 'Ιφίτου» ο μεγάλος ύπηρεσίας ως γνωστόν παρασχών προς τόν ήμετερον Σύλλογον. Ου μόνον δέ ως Πρόεδρος δέν έπαισεν μέχρι σήμεραν έχων έκ τών πρώτων τον μελημάτων τόν 'Ιφίτου»

Διά τούτο λογιζόμεθα ευνυχεΐς δι δίδεται εις ήμ'ας ευκαιρία ίνα εκφράσωμεν άμφοτέροις τας ελλικρινεις ευχαριστίας και την άπειρον εγνωμοσύνην ήμῶν παρακαλούντες θερμώς όπω; εδραστούμενοι δεχθώσι ταΐτα.

Επί τούτοις προτείνω έξ όνόματος όλων τών συναδέλφων μου τιμής μεγάλης ένεκεν εις την Γεν. Συνέλευσιν όπω; αποδίδουσα τόν όφειλόμενον όφρον εγνωμοσύνης προς τούς δύο έξόχους τούτους άνδρας ούτινες δμολογουμένως μετ' αζήλον εεργάσθησαν ύπερ του 'Ιφίτου» και πολλές παρεσχον μέχρι τούδε προς τ'ο Έθνος ύπηρεσίας ανακηρύξη μέγαν μεν εΐεργέτην τόν κ. Ιωάννην Τόσμην, έπίτιμον δέ μέλος του Συλλόγου τόν κ. Γεώργιον Κρέμιον άναρτηθώσι δέ και αι εικόνες αυτών εις φυσικόν μέγεθος εν περιόπτῶ τότῶ και αναγραφώσι χρυσοΐς γράμμασιν τ'α όνόματα αυτών εις ιδιαιτέρας μαρμαρίνας στήλας».

Τών προτάσεων τούτων του αθλήτου κ. Συνοδινού γενομένου άποδεκτιών μετ' επευφημιών και χειροκροτημάτων, και του κ. Τόσμη εδχαριστήσαντος θερμώς τόν προλαλήσαντα, ο αθλητής κ. Ι. Μιχάλοβιτο προτείνει εις την Γεν. Συνέλευσιν ίνα ανακηρυχθώσιν υπό ταύτης έπίτιμα μέλη και ο ύποπρόξένος κ. Έμ. Ρικάκης και ο Α'. Διερχηριώ; κ. Ηλ. Πανάς.

Και της προτάσεως ταύτης του κ. Μιχάλοβιτο γενομένης άποδεκτικής παμψηφεί, ο

κ. Ε. Ρικάκης προτείνει ως έπίτιμον μέλος και τόν τέως Διπλ. Πράκτορα κ. Ν. Γεννάδον όστις προθύμως έπίσης, ως ειπεν εεργάσθη ύπερ του 'Ιφίτου». Παμψηφεί άπεδέξασο ή Γεν. Συνέλευσις και την πρότασιν ταύτην του συμπαθούς ύποπρόξένου κ. Έμ. Ρικάκη. Τέλος γενομένης μουσικής ψηφοφορίας έγένετο ή εκλογή του ε Διοικητικού Συμβουλίου και της έξελεγκτικής επιτροπής. Έκ τών 71 ψηφοφορησάντων μελών, έξελέγησαν παμψηφεί σύμβουλοι, ο κ. Ιωάν. Μπεθάνης και ο κ. Ιωάν. Τάσμη. διά μεγάλης δέ πλειονοψηφίας κατ'α σειράν οι ακόλουθοι: Ν. Δρακίδης, Ι. Μπιτσάκης, Έμμ. Ιωαννίδης, Ν. Ψιακ'ης, Χρ. Μπουγάτος, Α. Μακοΐς, Άρ. Ίερονυμίδης, Α. Βουλγαριδης, Α. Ρούσδης και Κ. Γιαμαλίδης κράτιστος νομομαθής. Επιλαχόντες δέ οι κ. κ. Ι. Συνοδινός, Ν. Αναγνωστοπούλος, Ο. Αιδίας Η. Τσουνάς, Ν. Πανν'ας και Σ. Λύκος. Έλεγχται δέ οι κ. κ. Ν. Πανν'ας, Α. Παππάχογλου και Σ. Λύκος.

Άξια παρατηρήσεως και την χαράν μας κρατόνουσα, είνε ή δοιμονία σύμπτωσις κατ' ήν ή Α. Μ. ο Σάχης της Περσίας άπένειμεν εις τόν εγκριτον λατόν και εεργετικόν Πρόεδρον του 'Ιφίτου» κ. Ι. Τόσμην τ'ο παρασήμερον τιξιάζην του Λέοντος και του Ηλιον τρίτης τάξεως διά τας προς την εν Κούρω Περσικήν παροικίαν και ιδία προς τούς πτωχούς λαϊκούς ύπηρεσίας του άνεξαντήλτου έπιστήμοσυς τούτου.

Καθ' ήν στιγμήν διεξήγητο έν τῶ 'Ιφίτῶ» ή θριαμβευτική εκλογή του κ. Τόσμη, ο Διπλ. αντιπρόσωπος του Πέρσον Μονάρχου, εκάλεισεν αυτον εις τ'ο Διπλ. Πρακτορείον, και μετ'α τ'ο τέιον άνηγγειλεν εις αυτον διά τών κολακευτικότερων εκφράσεων την ύπό του Σάχου άπονομήν του προορηθέντος παρασήμερον, έφ' ή και άπό καρδίας συγαίρομεν τον τιμώντα μας όμογενή φίλον λατόν κ. Ιωάν. Τόσμην, εΐζόμενοι δλονήτως ίνα μη βραδύνη και ή της ήμετέρας πολιτείας πλήρης άντίληψη της αξίζουσιν άνδρες οίος ο εγκριτος Άσκληπιάδης της πόλεώς μας.

Αηξάσης έν πλήρει τάξει και έπιζήμω άδελφική δμοφωνία της εκτεθείσης πατηγίρεως του 'Ιφίτου» και δονθέντων τών προσφόνων τῆ ώρα του έτους αναγκαιών απήλθεν τ'ο πλήθος και τ'α μέλη εν άδελφική χαρά τών και όμονοία άποκομίζοντες τας λαμπροτέρας τών έντυπόσεων από την εορτήν του εεργετικώς δρώντος 'Ιφίτου». Βραδύτερον θέλω οās κρατήσῃ ενήμερος και επί τών προσεχών εκλογών του νέου Συμβουλίου δπερ θέλει συνέλθῃ προς εκλογήν του Προεδρείου... ύπό τόν... παντοειρόν πλέον πρόεδρον κ. ΤΣΑΜΗΝ.

Βασιλείς Ν. Καρβέλλης

ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΤΟ ΩΡΑΙΟΝ ΦΥΛΟΝ

Η ΚΑΤΑΡΤΗ ΙΣ ΤΗΣ ΑΣΧΗΜΙΑΣ

— Τόδε λέγει ο δόκτωρ Όλδφριελ — Πέψις και ωραιότης.

Εγκριτον Λονδίνεον φύλλον ειχε την εϋτυχ'η έμπνευσιν να προκηρύξῃ διαγωνισμόν καλλονης, καλών όλους τούς άπανταχού της Γης άναγνώστες του να στείλουν φωτογραφίας της ώραιότερας κατά την κρίσιν εκάστου γυναικός. Αι φωτογραφία; δημοσιεύονται διαδοχικώς έκ τούτων δε θα προκύψῃ και θα κηρυχθ'η ή κηλίστη πατών. Αν τις τών άναγνωστών μας θέλη να μετασχη τού άγώνος τούτου ως στείλῃ την φωτογραφίαν της εκλογής του μαζί με τ'ο όνομα της κυρίας ή δεσποινίδος ει; τ'α γραφέια της 'Αληθείας» και ήμεις αναλαμβάνομεν να την διαβιβασόμεν άσφαλώς εις Λονδίον. Τίς ούδε, ήμπορεί καμμία Έλληνίς να άμφοσθητήσῃ τ'α πρωτεία της καλλονής και τί τιμη στήν φυλήν μας!

Άλλά δέν πρόκειται κυρίως περί τούτου πρόκειται περί ενός βχρυσημάντου άσθρου, τ'ο όποιον εδμοσιεύσεν εις τ'ο αυτό Λονδίνεον φύλλον ο δόκτωρ Ιωσ'ίς Όλδφριελ, γνώστος ύγειονολόγος, παγκοσμίου φήμης διά της περί ύγιεινής διαίτης μελέτης του. Τό άσθρον αυτό, μαζί με άλλα τινά σχετικά μετ'εφερόμεν χάρην τών άναγνωστών και ιδίως τών άναγνωστριών της 'Αληθείας». Ίδου αυτό!

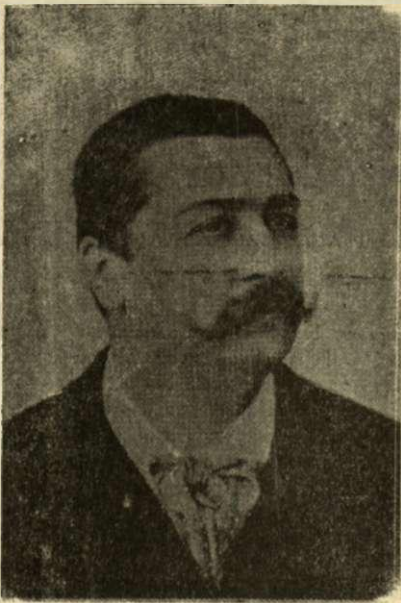
Με ερωτάτε ποια είνε ώραια. Σας άπαντώ άναποδύσας; ου ώρα είνε ή σωματικώς και ψυχικώς ύγιής και εϋτυχής. Όσον περισσότερον ζω, ξεστάζωον και ήρωτών τόσο περισσότερο πείθο-



ΟΙ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ



Η μητρού του πρίγκηπος ΜΑΡΙΑ ΒΟΝΑΠΑΡΤΟΥ



Ο πριγκιπότης του πρίγκηπος ΠΡΙΓΚΗΨ ΡΟΔΑΝΔΟΣ ΒΟΝΑΠΑΡΤΗΣ

ΤΟ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ"

ΟΛΟΙ ΥΠΟ ΤΑΣ ΣΗΜΑΙΑΣ

Δέν πρέπει να μείνη έφεδρος, δ ύποιος νά μή σπείση ύπό τās σημαίας. 28 άλλως τε ήμέραι μόνον είνε αύται, αί όποια ή διαρρεύσουν εύχριστως και γοργώς εν μέσω τής ζωής και τής φαιδρότητας τών σχηματισθόμενων μικρών στρατοπέδων!

Έμπρός! ούδέ εις άς μή παρακούση τήν φωνήν τής Πατρίδος! Θα είνε εκείνος ζνανδρος και δέν δύναται Έλληνα νά όνομασθής όστις προδώση τόν όρκο του και περιφρονήση τήν Πατρίδα! 28 ήμέραι! Είθε νά ήσαν τόσαι κάθε χρόνο και ή Έλλάς έστω και επί 20 ήμέρας νά μεταβάλλεται εις πάνοπλον στρατόπεδον βοής και όπλων κλαγγής και άναπτερώσεως φρονήματος έθνικου και έπιβολής έθνικοστρατιωτικής!

28 ήμέραι με τās πρώτας δροσεράς αύρας του Σεπτεμβρίου. Με τά νέα όπλα Μάνλιχερ, τά όποια περιμένουν τούς βραχίονας τών Έλλήνων έρέδρων ένα γνωρίσουν τήν φλέβα τής στρατιωτικής Έλλάδος! Τι; Φαντάζεται λοιπόν κανείς ότι δι' αυτό έπρομηθεύθημεν τά νέα όπλα, ένα μένουσ σκουριασμένα εις τās απόθήκας; Τα Μάνλιχερ θα πολλαπλασιάσουν τήν δύναμιν του στρατού μας, άλλα άς τó καταλάβουν αύτό οι Έλληνες πόλλται και οι Κυβερνῆται του Έθνους.

Έμπρός! Όλοι οι έφεδροι ύπό τās σημαίας. Τι χαρά και τι τιμή δι' αυτούς που πρώτοι θα γνωρισθούν με τó Μάνλιχερ και πρώτοι θα είπον: Έγε γειά Γκρά! Ζήτω τó Μάνλιχερ. Άς είνε τó Μάνλιχερ ένδοξώτερον από τó Γκρά!

Ο κ. ΝΙΚΟΣ

Είμπορούμε νά έρωτήσωμε κύριε ύπουργέ τής Δικαιοσύνης τί γίνεται ή περίφημος ύπόθεσις του κυρίου Νίκου, του χαριτωμένου υιού του συναδέλφου σας ύπουργού τών Οικονομικών; Άν ένθυμείσθε — ένθυμείσθε άρα γε; — ο κύριος Νίκος έσκότωσε δια τού αυτοκινήτου τόν περασμένον Μάρτιον τήν Βαμβακῆ τήν δυστυχημένη εκείνη γυναίκα του λαού — δηλαδή ένα πρῶμα άχρηστον και άξιον περιφρονήσεως! — Η τουλάχιστον είμπορείτε νά πληροφορήσθε τó κοινόν εις ποια λουτρά τής Ευρώπης δικακεδάζει δ ύπόδικος αύτός βουλευτής και υίός ύπουργού; Είμπορείτε άκόμη νά μάς είπητε διατι αί ανακρίσεις έναντίον του έχουν σταματήσει;

Μας συγχωρείτε δια τήν ένόχλησιν! Άλλά βλέπομεν ότι επί τών ήμερών σας ή Δικαιοσύνη λειτουργεί τόσον θαυμασία...

ΟΙ ΦΘΙΣΙΚΟΙ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΥ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ

Άλλά κύριε ύπουργέ τής Δικαιοσύνης! Πώς άνέχεσθε νά λειτουργή έδω ύπό τήν άγρυπνον έποπτείαν σας ή λαίμητμός τών φθισικών του Παλαιού Στρατώνος; Η δέν ξεύρετε ότι εις τó λεγόμενον — φυλάξον θεεί μου! — νοσοκομείον τών φυλάκων του Παλαιού Στρατώνος διαιτώνται άναμιξ

μετ' άλλων άσθενών και υγιών φθισικοί, ένας λεπρός, ένας σφυλιδικός και ένας πάσχων εν συριγγίου του έγκεφάλου; Ο ίκτρός τών φυλάκων, ύπίκτρος κ. Πιττιλός, όχι άπαξ άλλα πολλάκις δι' ένδείξεν τών συνέστησε τήν άνευ άναβολής μεταφοράν αύτών τών δυστυχών πλασμάτων εις τó νοσοκομείον και χάριν αύτών τών ίδιων, άλλ' ένα και άποσοθηή ό καθ' έναστην και βελύτερον θίγων κίνδυνος τούς υγιείς κρατούμενους! Άλλ' ό κ. ύπουργός τής Δικαιοσύνης άγρόν ήγόρασε! Ούτω δέ 500 και πλέον άνθρωποι, οι συμφυρόμενοι εις τήν τρώγλην αύτήν του Παλαιού Στρατώνος διατελούν ύπό τήν λεπίδα τής φθίσεως και τής λέπρας, άπειλούντες νά μεταδώσουν τās άπαισίας αύτάς νόσους εις όλόκληρον κόσμον, δ όποιος καθ' έναστην έρχεται εις επικοινωνίαν μετ' αύτών!

Άλλά δέν έχετε λοιπόν καρδίαν και ψυχήν; Δέν έχετε συνείδησιν ή όποια νά σας τύπη; Και τί είνε ο υίός Σιμόπουλος ό όποιος έκοψε μίαν γυναίκα, πρό τής ιδιικής σας άστοργίας και περιφρονήσεως, ή όποια τόσον έγκληματικώς σφραγίζει τήν υγείαν εκατοντάδων υπάρξεων και όλόκληρου κοινωνίας;

ΤΡΑΓΙΚΗ ΕΙΡΩΝΕΙΑ!

Είγε ενφωνήθη ή καταδικαστική άπόφασις και ό διευθυντής τής «Άληθείας» άνέμνε τήν εις τās φυλάκας του Παλαιού Στρατώνος μεταγωγήν του, ότε πλησιάζει αύτόν ό επί κεφαλής τής εκ χωροφυλάκων συνοδείας έννομοτάχης, ό όποιος εγνωρίζεν τόν κ. Λαχανοκάρδη και ήρχισε νά τόν παραπονήται δια κάποιαν άδικίαν, ή όποια τούς γίνεται εν σχέσει με τόν πίνακα τών προβιβάσεών των.

— Θα σας παρακαλέσω νά γράψετε όταν θα είναι καιρός, λέγει πρós τόν κατάδικον δημοσιογράφον, λησμονών ότι μόλις πρós στιγμήν ούτος είχε καταδικασθή διότι εις τήν «Άληθειαν» είχον γραφή άλλθεια!

— Δια νά με ξαναπάρ άλλην μίαν φοράν εις τόν Παλαιόν Στρατώνα; του άπήνητησεν γελών δ κ. Λαχανοκάρδης. Δέν άκουσε τās 15 ήμέρας που μου έκοψαν;

Η έντύπωσις εκ τής καταδικής είχε κατακρημισθή. Αύτή ή καταδικη είχε συντριβή εκεί στιγμάς τίνας μετά τήν εκφώνήσιν της, εις τά όμματα και τās συνειδήσεις αύτών τών όργάνων του Νόμου. Και ή δύναμις του τύπου ή ούδέποτε λυγιζόμενη ή από ούδεμίαν άπόφασιν επηρεαζόμενη επανέκτησεν όλον της τó μεγαλειόν και τήν έπιβολήν.

Αύτή ή τραγική ειρωνεία! Και αύτή ή ύψιστη ίκανοποίησις ενός δημοσιογράφου!

ΠΟΙΟΣ Ο ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ;

Αύτό δέ τó σπανιώτατον άληθώς παρουσιάζσθε κατά τήν έκδικασιν τής ύποθέσεως του διευθυντού τής «Άληθείας». Ότι αύτή ή μηνύτρια, ή διευθύντρια του «Ευαγγελισμού» Μίς Ράιγγατ, κατ' έγκλησιν τής όποιας έγίναμε κατηγορούμενοι, έδῆλωση ενόπιον του δικαστηρίου δια τού πληρεξουσίου δικηγόρου τής πολιτικής άγωγής ότι δέν έπιθυμεί τήν καταδίωξιν του

κ. Λαχανοκάρδη, όν ούδαμώς θεωρεί ένοχον — και ένοχον ως υπεύθυνον συντάκτην κατὰ τó κατηγορητήριον! Άλλά τó Δικαστήριον σπείδον δέν έλαθε καν ύπ' όψει τήν δήλωσιν ταύτην τής μηνυτρίας και κατεδίωξε τόν κ. Λαχανοκάρδη. Άλλά ποίος λοιπόν ήτο δ μηνυτής και κατήγορος ήμών, άφου ούτος δέν ήτο ή Μίς Ράιγγατ; Ποίος τήν ύποκατέστησεν εν άγνοία της και παρὰ τήν θέλησιν αύτης;

— Ιδου τó παράδοξον μυστήριον, όπερ δι' ήμας μέν και δι' τούς γνωρίζοντες όλίγον τά πράγματα δέν είνε μυστήριον, ή εξίχνιασθή όμως έπιζόμεν και δι' όλον τόν κόσμον μετ' ού πολύ.

Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΝΙΚΟΥ ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΥ.

Τήν πρώτην άγόρευσιν του Συνηγόρου ήμών και εκκρίτου Δικηγόρου κ. Νίκου Κοτσελοπούλου, τήν περι άπραδέικτου τής κατηγορίας μεταδίδόμεν πρós τούς άναγνώστας μας ληφθήσεν ως είνον τε πιστώσ ύπό του στενογράφου, διορθωθείσαν και συμπληρωθείσαν ύπό του άγορευτού. Ολιθόμεθα όμως έγκραδίως διότι δέν δύναμεθα έπίσης νά παραθέσωμεν και τήν επί τής ουσίας τής ύποθέσεως θαυμασίαν αύτου δμιλίαν καθ' όσον δ εύγλωτος συνηγόρος μας κ. Κοτσελόπουλος συνεπείσ επείσους μεταξυ αύτου και του κ. Προέδρου του Δικαστηρίου ήρχατο άγορεύων μετá καταπληκτικῆς ταχύτητος μεταβληθείσης μετ' όλίγον εις άληθή χειμαρρον εύγλωπτίας όν ήτο άδύνατον νά παρακολουθήση ό στενογράφος μας. Ιδου τó αίτιον ένεκεν του όποιου ού μόνον οι άναγνώσται τής «Άληθείας» άλλα και ό Δικαστικός κόσμος χάουσι μοναδικήν άληθώς ύπό πάσης τās έπόψεις άγόρευσιν εκ τών σπανίας άκουσμένων εις αίθούσας δικαστηρίων.

ΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΟΥ

ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΔΥΟ ΔΕΛΦΩΝ ΛΗΣΤΩΝ

ΠΕΡΙΕΡΓΟΤΑΤΗ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ

Οι συλληθθέντες εις τó δάσος του χωρίου Βρασταμίτες τής Λεβαδείας λησται άδελφοί Παπαγεωργίου όχι πολύ γνωστοί έξω έννοείται τών όριων τών επαρχιών Θηβών, Λεβαδείας και Λοκρίδος, εις τās όποιας εφετέινετο ή δράσις των, έγιναν όπωσδήποτε διαδόητοι εκ τής αιχμαλωσίας του δικηγόρου κ. Μιχ. Κανακά, τήν όποιαν διεπράξαν μετά του ληστάρχου Σαντά και άλλων τριών έντίμων συναδέλφων των! Υπολείπονται βεβαίως τής φήμης και τών άθλων του τώσ άρχηγού των, άλλ' έχουν και αυτοί τó μέρος των άρκετά καλόν εις τήν ληστρικήν εικόνα, ή όποια τόσον άπαισίως ασχημίζει τόν τόπον πρós είσοchos τής Έλληνικής διοικήσεως.

ΟΙ ΛΗΣΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΟΥ



Οι συλληθθέντες σύντροφοι του Σαντά ΛΟΥΚΑΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ Ο ΑΔΕΛΦΟΣ ΤΟΥ ΛΕΩΝΙΔΑΣ Ο Διευθυντής τής «Άληθείας» εις τó κελί των.

(Ίδε σχετικήν περιγραφήν)

Οι Παπαγεωργίου από τής προπαραλευούσης Τετάρτης φιλοξενούνται εις τās φυλάκας Συγγρού. Από τās χαράδρας και τά ύψη του Χλωμου εις τά δωματια τά άλλως άρκετά εύάερα και φωτεινά τών φυλάκων Συγγρού!

Όταν περι τήν μεσημβριαν τής Πέμπτης τούς επεσκεψήθη ό διευθυντής τής «Άληθείας» μετα του καλλιτέχνου συνεργάτου αύτης κ. Χρ. Δημητρακοπούλου οι Παπαγεωργίου έτρωγαν εις τó εύρδ δωματίον τó φωτιζόμενον από μεγάλον φεγγίτην σταυροπόδι επάνω εις τās απλωμένας κάππας των τήν μοναδικήν των κλίνην και... τράπεζαν τó ψωμί — ώραιο λευκό ψωμί — κομμένον όχι βέβαια με μαχαίρι, και δύο κκραβάνες γεμάτες φαγι, άρψι ψητό και σαλάτα ντομάτα με κρεμμύδια. Φαγι δηλ. βουνίσιο, με τήν διαφοράν ότι τó έτρωγον εις τήν φυλάκην των.

Άνεσκήωθησαν ή μάλλον άνετινάθησαν εις τήν εμφάνισιν μας με τήν εύκαμίαν εύρώστων άκλίμων άθλητών των έριών. Μορφα ήλιοψημένοι και ήμεροι φαινομενικώς τουλάχιστον χωρίς γένεια και μαλλία και τόν άλλον ρυπον τής ληστρικής διαίτης — ή ύπηρεσία τών φυλάκων εφρόντισε έπιμελώσ νά τούς κουρεύση και τούς απολυμάνη! — μορφα τιθασειμένοι πλέον από τήν στυγνήν πραγματικότητα τής φυλάκης. Μας έφριψαν ύποπτον βλέμμα περιεργίας και δυσαρσεκίας μάλλον διότι τούς έγαλάσαμε τήν ήσυχίαν κατὰ τήν ώραν του φαγητού και τών μελαγχολικών εκμυστηρεύσεών των.

— Χαιρετίσματα από τόν Κανακά! τούς λέγομεν άποτόμως άντι άλλου χαιρετισμού με ύφος οικείων και παλαιών φίλων!

Αί ύψεις των αίφνης τότε ήλαρύνθησαν, οι έως τήν στιγμήν εκείνην φοβισμένοι όφθαλμοί των ανέλαμψαν και εν μειδίαμα συνέστειλε τās έξυρισμένας των μορφάς.

— Φχαριστούμε! Φχαριστούμε! Άπήνητησαν και οι δύο εν χορῶ. Είνε καλός άνθρωπος ό Κανακάς. Άλλά και μες δέν του κάναμε ποτέ κακό. Ούτε θ' αφήναμε κανένα νά τόν πειράξη.

— Άρ' αν ήθελεν ό Σαντάς νά τόν χαλάση;

— Μεϊς δέν θα παραδεχόματε! Και αν εκείνος επέμενε μεϊς θα τόν αφήναμε, θα χωρίζαμε.

— Πώς ήταν αύτό και πιάσατε τόν Κανακά, είχατε τίποτε μαζύ του; Ποός τόν έπρόδωκε κείνη τήν ήμέρα;

— Δέν τόν πρόδωκε κανένας, ούτε είχαμε μεϊς τίποτε μαζύ του. Ούτε τόν γνωρίζαμε. Περνούσαμε από τó βουνό τó Ταλαντινέικο και έπειδή είδαμε νά περάση τó απόσπασμα κρυφθήκαμε εκεί κοντά στό δρόμο. Τήν νύκτα κατá 8 1/2 περνούσε μία άμαξα. Είπε τότε ό Σαντάς: Άς σταματήσωμε τó άμάξι νά ιδούμε

είνε μέσα ο άξιωματικός που δένει τους σπο-  
παναραίους γιατί μάς δίνουιν ένα κομμάτι ψωμί;  
Και έτσι κρατήσαμε τὸ ἀμάξι και κατέβηκαν  
οί άνθρωποι. Ήταν μέσα και ο Ειρηνοδίκης  
που έγνωρίζουμε τὸ ὄνομά του από τήν Θήβα,  
καλὸς άνθρωπος. Ἐπήραμε μάλιστα και τὸ  
μιλλιέτο του.

— Τὸ σπέρτο ποῖος τὸ ἀναψε γιά νά ἰδῆ  
ποιὸς εἶνε ὁ Κανακάς;

— Ὁ Σαντάς, αὐτὸς τάνηψε και αὐτὸς τὸν  
γνώρισε. Αὐτὸς εἶχε μαζί του ἀπὸ τήν ἐποχή  
τοῦ Χειμαρῶα που και αὐτὸς τὸν κατάρτεχε.

— Ὡστε ἐκεῖνη τῆ στιγμῆ τοῦ ἦλθε τοῦ  
Σαντά νά πιάσῃ τὸν Κανακά;

Οἱ λησταί ἐφάνησαν στενοχωρημένοι εἰς τήν  
ἐρώτησιν ταύτην και ἀπήνησαν πάλιν.

— Μείς δὲν εἶχαμεν τίποτα μὲ τὸν Κανα-  
κά. Ὁ Σαντάς και ο Χειμαράς τὸν κυνη-  
γοῦσαν. Ἐλεγον ὅτι εἶχε λεπτά. Τὸν Κανακά  
μείς τὸν περιποιήθηκε και πετόνι και ψωμί  
τοῦ δώκαμε.

— Εἶμαστε και μείς ἀπὸ οἰκογένεια—λέ-  
γει αἰφνης ὁ μικρότερος Λεωνίδας και ὁ ὁ-  
σμιοι και δὲν εἰμπορούσαμε νά τὸν πειρά-  
ξουμε, ξέρουμε ἀπὸ κόσμο.

— Γράψετε εἰς τὸν κύρ Μιχαλάκη νά ροῖ  
ἐδῶ νά πῆ ὁ ἴδιος ἀν τοῦ κάνουμε μείς κανένα  
καχὸ και νά τοῦ στείλετε χαιρετίσματα.

— Ἀμ, τὰ λεπτά, τὰς 6,000 τί τά κάμε-  
τε; Πόσα πήρατε σεις;

— Πῆνε και αὐτὰ χαμένα, λέγει ὁ Λεω-  
νίδας. Δὲν προλάβαμε νά πάρουμε τίποτα.  
Ἀρρώστησε ὁ Λουκάς και τὰ πῆγα ἐκεῖ κατὰ  
τὸ δάσος και μάς ἔπιασαν.

— Πυροβολήσατε διόλου τὸ ἀπόσπασμα;

— Ὁχι, οὔτε μιά τουφεκιά! Εἶδαμε ὅτι  
εἶμαστε χαμένοι άνθρωποι και παραδοθήκαμε.

— Τί ἐγκλημα κάματε σεις και σὰς ἀπε-  
κέρησαν;

— Ἐνα φόνος μοναχὰ εἰς τὸ χωριό. Ἦθελε  
νά μάς πνίξῃ ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος. Μάς πήρε  
τὸ κτήμα. Θέλαμε ἐπειτὰ νά τὸ ξαγοράσωμε,  
τοῦ δύναντο 1000—3000 δρ. τίποτα. Μία  
ἡμέρα ἐπήγαμε στὸ κτήμα μαζί μὲ τὸν Κόλ-  
λια. Ἀλλά τὰ ἴδια πάλιν. Θέλησε μάλιστα  
νά μάς κτυπήσῃ και ἐκεῖ τσακωθήκαμε και  
τὸν σκοτώσαμε.

— Πιστεύετε σὰς Θεό; τοὺς ἐρωτήσαμε.

Μάς ἐκύτταξαν μὲ περιέργειαν.

— Πῶς δὲν πιστεύομεν; Εἶπαν, ἀλλά μὲ  
στυμμένην φωνήν.

— Τότε πῶς βάψατε τὰ χέρια σας στὸ  
αἷμα;

Αἱ μορφαί των ἔγιναν πελιδναί και βαρεῖαι.  
Τὸ βλέμμα των ἐθλόωσεν και ἔπεσον εἰς τὸ  
δάπεδον τοῦ δωματίου και ἐσίγησαν.

— Και τώρα, που εἶνε καλλίτερα ἐδῶ ἢ  
στὸ Χλωμό; τοὺς ἐρωτώμεν.

Ἐσήκωσαν βλέμματα γεμάτα νοσταλγίαν  
πρὸς τὸν αἶρα τῶν βουνῶν και μ' ἓνα βαθὺν  
ἀναστεναγμόν.

— Ἐδῶ; εἶπαν, ἐδῶ καλλίτερα; Πιγώ-  
μαστε ἐδῶ μέσα. Αὐτὸ μονάχα στενοχω-  
ρούμαστε, αἶρα! Και τὸ βλέμμα των μᾶς  
ἔδειξεν τὸν ὑψηλὰ εἰς τὸν ὄροφον φεγγίτην.

— Ε! τοὺς λέμε παρηγορητικῶς. Θὰ σὰς  
κατεβάσουν και κάτω εἰς τήν αὐλήν! Θὰ  
ἔχετε τόπον νά περιπατήτε!

Ὅσο και νά κάνης φυλακὴ εἶνε. Βουνὸ δὲν  
εἶνε. Καλὰ ἔκανε ὁ Κόλλιας και πάει εἰς τήν  
Ἀμερική. Μείς δὲν προφθάσαμε. Ἐπεῖπαν  
ἀπελπιστικῶς κινούντες τήν κεφαλὴν.

— Ἀμ, ὁ Σαντάς; τί γίνετε αὐτὸς; Θὰ  
τὸν πιάσουν;

— Ξέρουμε και μείς;

— Τί ἄνθρωπος εἶνε;

— Ἐνας κοντὸς, διάβολος, μᾶς ἀπήνησε  
μὲ ἐκφραστικὴν λιχωνικότητα ὁ Λεωνίδας.

— Εἰς τήν αἰχμαλωσίαν τοῦ Κανακά πέσοι  
εἶσθε;

— Ἐξ, ὁ Σαντάς μείς οἱ δύο, ὁ Γιάννης



Ἡ ἐπέλασις τῶν Γάλλων σαχηδῶν κατὰ τῶν Μαρκοινῶν ἔξωθεν τῆς Καζαμπλάνκας. Ὁ ἴληρος Κὼ ἐπὶ κεφαλῆς

και δύο ἄλλοι; που ἤξερεν ὁ Σαντάς ἀπὸ τὰ  
μεταλλεῖα.

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ κ. Δημητρακόπουλος  
εἶχε φωτογραφῆσαι τοὺς ληστὰς ἢ ὠρα δὲ εἶχε  
παρέλθει και ἀπήλθομεν ἵνα συνεχίσουν οἱ  
λησταί τὸ διακοπῆν γεῦμα των.

— Χαιρετίσματα στὸν Κανακά, μᾶς λέγουν  
πάλιν ζωηρῶς ἐνῶ ἔπισθεν μάς ἐκλείετο βα-  
ρεῖα ἢ θύρα τοῦ δωματίου των...

**ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ**

**ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ**

— Ρῶσοι κατακτεταί εἰς τὸ Ἁγ. Ὄρος.  
— Πῶς εἰργάσθησαν ἔως τώρα.  
— Νέα ληστεία.

Μία εἰδησις ἐπέρασεν ἀπαρατή-  
ρητος και νομιζῶ καθῆκον μου νά  
ἀποδείξω ὅτι δὲν ἔπρεπε νά περάσῃ  
ἐτοί.

Οἱ Ρῶσοι κρατοῦν τὰ εἰσοδήματα  
τῆς μονῆς τῶν Ἰβήρων τοῦ Ἁγίου  
Ὀρους, τὰ ὁποῖα αὕτη ἔχει ἀπὸ τὰ  
ἐν Βεσσαραβία κτήματά της, διὰ νά  
ἐξαναγκάσῃ τοὺς Ἰβηρίτας νά ἀφί-  
σουν τοὺς Ρῶσσοις μοναχοὺς νά  
βάλουν πόδι εἰς τὸ ἑλληνοχριστιανι-  
κὸν των προπύργιον.

Ποῦ νά διηγηθῶ και ποῖος ἔχει ὁ-  
ρεξίν ν' ἀκούσῃ τήν ἱστορίαν τῶν  
κλεφτοκοπιδάδων τοῦ Ἁγίου Ὄ-  
ρους; Οἱ Ρῶσοι ἀκολουθοῦν τακτι-

κήν κατακτῆσεως ἀπὸ δεκαετηρίδων.  
Εἶπα κατακτῆσεως και μετεχειρίσθη  
κυριολεξίαν. ἀφοῦ οἱ μοναχοί τοὺς  
ὁποῖους στέλλουν πολλακίς εἶνε ἀ-  
ξιωματικοί, ἐισάγοντες ὅπλα, και χω-  
ροσταθμοῦντες τὰ μέρη, καὶ πάντοτε  
εἶνε ὀργανωτῶν Πανσλαυιστῶν.

Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐζήτησαν και ἐπῆ-  
ραν ὡσὸν ταπεινοὶ και φιλάδελφοι  
ὀρθόδοξοι καλόγηροὶ κελλίαι και σκή-  
τας.

Κατὰ τὰ νεομισμένα ἢ σκῆτη δὲν  
δύναται νά καταικηθῇ εἰμῆ ἀπὸ  
πενῆντα τὸ πολὺ μοναχοὺς και τὸ  
κελλίον ἀπὸ πέντε.

Οἱ Ρῶσοι νύξησαν τὸ πενήντα  
εἰς πεντακόσια και τὸ πέντε εἰς πε-  
νήντα, ἰδρύνοντες δύναμιν στρατι-  
τικὴν πλέον εἰς τὸ Ἁγιον Ὄρος, ἀ-  
φοῦ ἔκτιζον φρούρια ἀντὶ μοναχικῶν  
ἀσκητηρίων και ἔκρυπτον ἐπαναλη-

πτικὰ εἰς τὰ κελλίαι των ἀντὶ κουβο-  
λογίων.

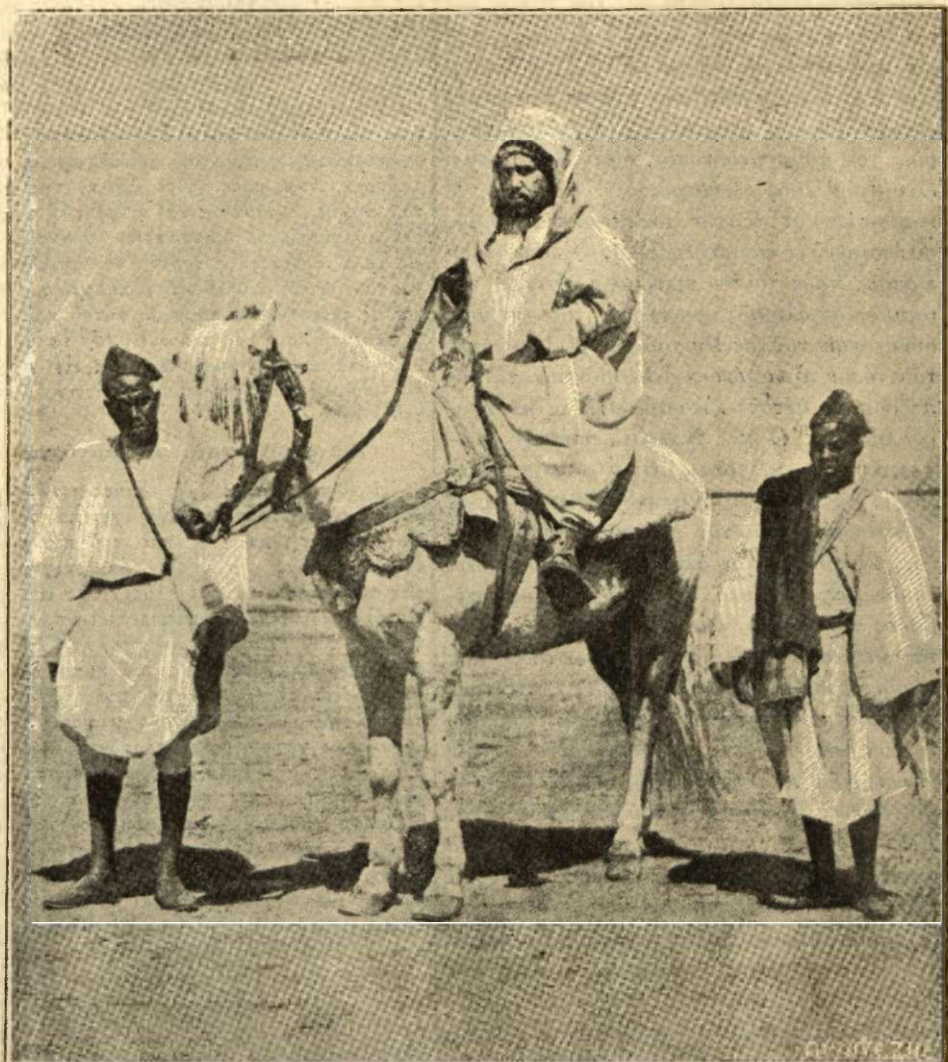
Πρὸ ἔτους περίπου ἀκόμη τὸ πρω-  
τῆτον τῶν Καριῶν εἰς τὸ Ἅγιον Ὄ-  
ρος ἔδωκεν ἀδειαν εἰς Ρῶσσον μο-  
ναχὸν νά κτίσῃ κελλίον ἀπλοῦν,  
ἐξαρθῶμενον ἀπὸ ἑλληνικοῦ μονα-  
στηρίου. Ἀντὶ κελλίου ἐκτίσθη ὁ-  
χυρὸν μέγαρον, ἀντὶ δὲ ὀλίγων  
Ρῶσσον μοναχῶν οἱ Ἕλληνες τοιοῦ-  
τοι οἱ σπεύσαντες νά ἴδουν τὰ τε-  
κταινόμενα εὔρον κρυμμένον πλῆθος  
Ρῶσσον ὀπλισμένων.

Τώρα οἱ Ρῶσοι θέλουν νά ὑπε-  
σέλθουν και εἰς τήν ἱστορικὴν μο-  
νὴν τῶν Ἰβήρων.

Οἱ Ἰβηρίται— τοὺς ἐνόησαν καλὰ  
πλέον τοὺς Ρῶσσοις ἐκεῖ ἐπάνω—  
ἀνθίστανται, μὲ δικαίωμα τὸ ὁποῖον  
ἔχουν και ἡ Ρωσσία κρατεῖ τὰ εἰσο-  
δήματα τῆς Βεσσαραβίας διὰ νά ἐ-



Δύο νεκροὶ μαρκοῖνοὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους φονευθέντες εἰς μίαν ἀνίχθουιν. Οἱ πρόκριτοι τῆς  
Καζαμπλάνκας βεβαιοῦντες τήν ταυτότητά των.



Ο ΝΕΟΣ ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ





αποτελεί ένα αναχρονισμόν, του οποίου τους κινδύνους και είπομεν και καλώς εννοείτε, αυτισιαστικώς δὲ δὲν ἀντέχει οὐδὲ εἰς τὸν προχειρότερον ἔλεγον.

Ὁ κ. Βολζικός ὑπῆρξεν ἀμείλιτος ἐν τῇ ἐρέυνῃ τῆς κατηγορίας, ἥ ὥστε νὰ ἔχωμεν νὰ προσθίσωμέν τι. Ἄλλ' ἴσως θὰ ἔπρεπε νὰ παρουσιάσω ὑμῖν τὸν κ. Λαχανοκάρδη ἂν τυγὼν ἀγνοεῖτε αὐτόν, ἵνα ἐν πλήρει γνώσει ἐκδώσῃτε τὴν ὑμετέραν ἀπόφασιν.

**Ὁ κατηγορούμενος**

Ὁ κ. Λαχανοκάρδης ὑπὸ τὴν τοσοῦτον μετρίοφρονα παράστασιν αὐτοῦ κρύπτει μίαν ἐκ τῶν μεγαλειτέρων δυνάμεων τῆς συγχρόνου δημοσιογραφίας. Νομοταγῆς καὶ υπεράγαν ἐπιφυλακτικός, ἴσως δὲν ἀντικρύζει τὰς ἀνάγκας τῆς συγχρόνου καταστάσεως, μεθ' ὧν ἐλευθερίας θὰ ἐπεβάλλετο, διότι πρὸ παντὸς συνέχεται ἀπὸ χαρακτήρος ἀπὸ πάσης βιαιοτήτος. Καὶ ἐνῶ ἐν τῷ κατ' ἰδίαν βίῳ εἶνε εἰς ἐκ τῶν ἐντιμοτέρων καὶ σφρονεστέρων πολιτῶν, ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ λογίζεται ἀπὸ τούτων κατ' ἐξοχὴν πολυτίμους παράνομα διὰ τὴν μεγάλην αὐτοῦ μόρφωσιν, τὴν δύναμιν τοῦ κλάμου καὶ τὴν ἐμβριθεῖαν καὶ βαθεῖαν ἐπίγνωσιν, μεθ' ὧν πραγματεύεται ἐκάστοτε τὰ θέματα.

Τὴν ἀπόφασιν ὑμῶν οἰαδῆποτε καὶ ἂν εἶνε θὰ ἀποδεχόμεν μετὰ ἰδιάζοντος σεβασμοῦ, διότι κυρίως ἀφορῶμεν εἰς τὰ ἐκδόσοντα αὐτὴν πρόσωπα.

Εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι διασκεπτόμενοι θὰ σταθιμίσητε μετὰ πολλῆς προσοχῆς τὰ πράγματα, ἥ δὲ ἀπόφασιν ὑμῶν δὲν θὰ εἶνε ἡ ὑπαγόρευσις τῶν ἰδίων ὑμῶν πεποιθήσεων.

Ἄν παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν καταλήξῃτε εἰς καταδικαστικὴν ἀπόφασιν, θελήσατε νὰ πιστεύσητε, κύριοι, ὅτι οὐδὲν θ' ἀμφισβητήσῃ, ὅτι αὐτὴ ἔξεδότη ἐν πνεύματι ἐπανορθώσεως τοῦ δικαίου, ἀλλὰ δὲν θὰ δυνήσῃμεν νὰ πνιξθῶμεν μίαν πικρίαν, ἥ ὅποια θὰ γεννηθῇ ἐν τῇ ψυχῇ ἡμῶν, ἐκ τῆς πεποιθήσεως, ὅτι ἡδίκηθη καὶ ἡ ἀληθῆς δικαιοσύνη καὶ εἰς πολλῆς καὶ δὴ τῆς προσωπικότητος τοῦ κ. Λαχανοκάρδη.

**ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ**

— **Ὁ Δουμάς καὶ ὁ Σαμέτ.**

Ἐσπέραν τινὰ εἰς τὸ Γαλλικὸν Θέατρον ὁ Ἀλέξανδρος Δουμάς εἶδε ἕνα θεατὴν ὁστις ἐκοιμάτο μακαρίως κατὰ τὸ διάστημα τῆς παραστάσεως ἔργου τινός τοῦ Σαμέτ.

—Γιὰ ἰδῆς! λέγει ὁ Δουμάς πρὸς τὸν συνάδελφόν του, τί ἐντύπωσιν τοῦ κάμνονυ τὰ ἔργα σου...

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν τὸ Γαλλικὸν Θέατρον παρίστανε μίαν κωμωδίαν τοῦ Δουμά ὅστις ἐκάθητο εἰς τὴν ἐξέδραν μετὰ τοῦ φίλου του.

Ὁ Σαμέτ ἔξαφνα τὸν κτυπᾷ ἐλαφρῶς εἰς τὸν ὦμον καὶ τῷ δεικνύει ἕνα θεατὴν ὅχι πολὺ μακρᾶν αὐτοῦ καθήμενον, ὅστις ἐκοιμάτο.

—Καθὼς βλέπεις, φίλε μου, μπορεῖ νὰ κοιμηθῇ κανεὶς καὶ εἰς τὰ ἰδικὰ σου ἔργα.

—Μπᾶ, αὐτός! ἀναφωνεῖ ὁ Δουμάς ἐτοίμως. Εἶνε ὁ ἴδιος ὁ χθεσινός ποῦ δὲν ἐξύπνησεν ἀκόμη.

— **Ἡ ἀταραξία ἐνὸς στρατηγού.**

Ὁ Γάλλος στρατηγὸς Κυστέν εὗρίσκειτο ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Ὁ ὑπασπιστὴς αὐτοῦ ἐφιππος παρὰ τὸ πλευρόν του τῷ ἀνεγίνωσκεν ἔγγραφον ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πυρός. Αἰφῶνις ἐχθρική σφαῖρα διατρυπᾷ τὸ ἔγγραφον. Ὁ ὑπασπιστὴς παύει τὴν ἀνάγνωσιν καὶ παρατηρεῖ τὸν στρατηγόν.

—Ἐξακολουθήσατε, λέγει ὁ Κυστέν, ἡ σφαῖρα μιά-δύο λέξεις θὰ πῆρε!..

**ΝΕΟ ΨΩΜΙ!**

Εἰς τοῦ

**ΑΝΑΣΤΑΣ. ΚΑΡΟΥΣΟΥ**  
22. — Ὁδὸς Σταδίου — 22.  
(Μεγάλὴ οἰκία Καλαμάρη).

Ψωμὶ ἀφρόπλαστο, εὐώδες, θρεπτικὸν, γνήσιας γερμανικῆς τέχνης. — Πρέζιμῶδια βαυλλίας, κέικ, φραντλόες. Τέλειον ἐργαστάσιον ἀρτοποιίας πρωτοφανὲς εἰς τὰς Ἀθήνας. — Ἀγνώστη καὶ πλούτος ὑλικῶν, τέχνη μοναστική, καθαρὴ λήπουσα, εὐλικρίνεια ὀφθαλμοφανής.

Ὅλαι αἱ οἰκονομεῖσαι ποῦ τρώγουσιν ψωμὶ ἀγνὸν καὶ ὑγιεινὸν—ὄχι ζυμᾶρι!—δὲν εἶνε πάλαι ἐνοχογεῖται εἰς οἱ φανατικώτεροι πελάται τοῦ Καρούσου, ὁ ὅποιος εἶνε ὁ ἀπαραίτητος γενικῶς ἀρτοποιὸς τῆς καλλιτέρας Ἀθηναϊκῆς τάξεως.

Ὅλοι καὶ ὄλαι τρώγετε ψωμὶ Καρούσου! — Ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 22.



**ΑΡΝΙΩΤΗ**

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην, ἐν μέσῳ πολυπληθεστάτου ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου, ἔκαμεν ἑναρξιν ἡ ἄρι ἀφιχθεῖσα ἐκ Καίρου μεγάλη Ἰταλικὴ Ὀπερέττα, ἀποτελουμένη ἐξ 85 καὶ πλέον καλλιτεχνῶν ὁμοίαν τῆς οποίας ἴσως πολὺ σπανίως βλέπονται οἱ Ἀθηναῖοι. Κατ' αὐτὴν ἐπαίχθη ἡ Ἀγγλικὴ Ὀπερέττα, Geisha, μετὰ τελειότητος οὐχὶ συνήθους μέχρι τοῦδε εἰς ἡμᾶς, ὡς ἐκ τῶν ἐξόχων καλλιτεχνῶν τῶν λαβόντων μέρος εἰς ταύτην, τοῦ καλλιφώνου χωροῦ καὶ τῶν ποικίλων βαρυτίμων Ἰαπωνικῶν στολῶν.

Ἡ ὁρηήστρα διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ ἀρχημοσικοῦ κ. Dom. Lombardo περιλαμβάνει τοὺς καλλιτέροντας παρ' ἡμῖν μουσικοὺς ἐν οἷς καὶ τινὰς καθηγητὰς τοῦ ᾠδείου Ἀθῶν.

Δὲν δυνάμεθα ἡ νὰ συγκαθώμεν τὸν κ. Γιαούρη, διὰ τὰς πολλὰς τοῦ ὁποῦ ἐνεργείας ἤλθε διὰ πρώτην φορὰν ἴσως τοιαύτη ὀπερέττα.

**ΑΘΗΝΑΙΟΝ**

Τὴν προσεχῆ Τρίτην δίδεται ἡ τιμητικὴ τοῦ καλοῦ μας φίλου ἠθοποιῦ κ. Ε. Γαβαθιώτου μετὰ τὴν αὐτῆς φαιδρῶν ἐπισημοῦ κωμωδίας «Σίμ, Χάμ, καὶ Ἰάφεθ». Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι πολλοὶ θὰ τιμωροῦσιν τὴν ἕπερ τοῦ κ. Γαβαθιώτου παράστασιν.

**ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΚΑΙ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ**

ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Β. Υ.

τοῦ Πρίγκυπος Γεωργίου

ᾠδείου Ἀθῶν

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ ᾠδείου γνωστοποιεῖ, ὅτι αἱ ἔγγραφαί τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1907—1908 ἀρχοῦνται τῇ 3ῃ Σεπτεμβρίου καὶ λήγουσι διὰ μὲν τοὺς παλαιούς μαθητὰς τὴν 12 Σεπτεμβρίου, διὰ δὲ τοὺς νέου τὴν 15ην. Τὰ μαθήματα ἀρχοῦνται τὴν 13ην Σεπτεμβρίου.

Οὐδέτις τῶν παλαιῶν μαθητῶν δύνανται ν' ἀνανεώσῃ τὴν ἔγγραφον τοῦ ἅνευ τῆς προσαγωγῆς τοῦ ἐνδεικτικοῦ του καὶ οὐδέτις ἔγγραφον γίνεται δεκτὴ ἅνευ καταβολῆς τοῦ δικαίουματος ἔγγραφης καὶ διδάκτρων.

Οἱ προσερχόμενοι μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἅνω ὀριζομένης προθεσμίας γίνονται δεκτοὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι θέσεις κεναί ἢ δὲν παρεμποδίζεσθαι ἢ πρόδος τῶν ἄλλων μαθητῶν.

Οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ παρουσιασθῶσιν αὐτοπροσώπως δύνανται νὰ ὑποβάλλωσι τὴν περὶ ἔγγραφης αἰτησίαν τῶν δι' ἐπιστολῆς ἢ δι' ἀντιπροσώπου.

Δικαίωμα ἔγγραφης διὰ τοὺς μαθητὰς πασῶν τῶν σχολῶν (πλὴν τῆς Ἐσπερινῆς) δε. 7 μέχρι τῆς 15ης Σεπτεμβρίου. Μετὰ τὴν 15ην ἀναβιβάζεται εἰς εἰς δραχ. 12.

Κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1907-8 θέλουσι λειτουργήσῃ αἱ ἐξῆς σχολαί.

- 1) Ὁργανική. (Κλειδοκύμβαλον—Ἄρπα—Ἐγχορδα ὄργανα—πνευστὰ καὶ κρουστὰ).
- 2) ᾠδική. (Μονωδία, Χορωδία).
- 3) Δραματική. (Ἀπαγγελία—ὁποικειτικὴ καὶ ἱστορία τοῦ Θεάτρου).
- 4) Θεωρητικὴ. (Ἀρμονία—Ἀντιφώνεις—Ἐνορχήστρωσις).
- 5) Ἐκκλησιαστικὴ Βυζαντινῆ. (Βυζαντινὴ μουσικὴ—λειτουργικὴ, ὕμνολογία καὶ ἑορτολόγιον).
- 6) Σχολικὴ ἑραδιστεχνῶν.
- 7) Προκαταρκτικαὶ Σχολαί. (Θεωρία καὶ ὀργανική).
- 8) Ἐσπερινὴ Σχολή. (Χορωδία—θεωρία—πνευστὰ ὄργανα).

Διὰ πᾶσαν περαιτέρω πληροφορίαν ἀπευθυντέον εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ᾠδείου κατ' ἐκάστην ἀπὸ 9—12. π. μ.

Ὁ Διευθυντὴς Γ. Ν. ΝΑΖΟΣ

**ΔΑΜΑΛΙΣ**  
Διεύθυνσις  
Τηλεγραφικὴ καὶ Ταχυδρομικὴ  
ΠΕΤΡΙΔΕΙΟΝ ΔΑΜΑΛΙΟΚΟΜΕΙΟΝ  
Κολοκυθνῶν—Ἀθήνας

**ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΛΑΪΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ**  
Δέχεται καταθέσεις ἀπὸ  
ΜΙΑΣ ΔΡΑΧΜΗΣ  
καὶ ἄνω καὶ πληρώνει τόκον  
4 1/4 %  
Ὁ καταθέτης πέρνει ὅποια ζήτησιν τὰ χρήματά του ὀπίσω εἴτε δλα, εἴτε μέρος.  
Γραφεῖα Λαϊκῆς Τραπέζης  
Στὸς Ἀρσακίους

**Ἔνεκα πληθώρας ὑλῆς ἢ συνέχεια τοῦ «Ἄστρου τοῦ Μερουάν» ἀναβάλλεται εἰς τὸ προσεχές.**

ΔΕΥΤΕΡΑ **ΚΛΗΡΩΣΙΣ** τῆς 2; Ἀυγούστου (8 Σεπτεμβρ).  
ΤΡΙΤΗ τῆς 28 Ὀκτωβρ. (10 Νοεμβρίου).  
ΤΕΤΑΡΤΗ τῆς 30 Δεκμ. (12 Ἰανουαρ. 1908) **1907**

**ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ἘΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Ἐτους 1907.**

Ἐκάστον Γραμματίον παρέχει συμμετοχὴν εἰς ἀκέραιον τὸ κέρδος ἐκάστης κληρώσεως.

ΚΕΡΑΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ **Δραχ. 675,000 Δραχ.**

Ἐκάστον Γραμματίον ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν κληρώσεων τιμῆται Δραχ. 100.

ΚΕΡΑΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ		ΚΕΡΑΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ	
Ἐν Μέγα Κέρδος. . . . .	ἐξ 100,000 Δρ.	3 Μεγάλα Κέρδη ἐξ 100,000	300,000 Δρ.
Ἐν Κέρδος. . . . .	» 25,000 »	3 Κέρδη ἐξ 25,000	75,000 Δρ.
Ἐν Κέρδος. . . . .	» 10,000 »	3 Κέρδη ἐκ 10,000	30,000 Δρ.
Τρία Κέρδη ἐκ 5,000 . . . . .	» 15,000 »	9 Κέρδη ἐκ 5,000	45,000 Δρ.
Πέντε Κέρδη ἐκ 1,000 . . . . .	» 5,000 »	15 Κέρδη ἐκ 1,000	15,000 Δρ.
411 Κέρδη ἐξ 100. . . . .	» 41,100 »	1233 Κέρδη ἐξ 100	123,300 Δρ.
578 Κέρδη ἐκ 50. . . . .	» 28,900 »	1734 Κέρδη ἐκ 50	86,700 Δρ.

Ἐν ὀλίγ. Κέρδη 225,000 Δρ. | Ἐν ὀλίγ. Κέρδη 675,000 Δρ.

Ἀπευθυντέον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Γραφεῖον Λαχείου) εἰς Ἀθήνας. Εἰς τὰς ἑλληνικὰς δημοσίας Ἀρχάς, εἰς τὰς ἑλληνικὰς τραπεζὰς καὶ τὰ ὑποκινητὰ τὰ αὐτῶν, εἰς τὸν ἑν Ἀθήναις Κεντρικὸν Ἰσχυροεῖον τῶν Ἐπιμεθεῖων καὶ τὰ ὑποπρυκτορεία αὐτοῦ καὶ εἰς τὰς εἰδικὰς ἀποθήκας τῶν μονοπωλίων.  
Ἐν Ἀθήναις, 5τῆ Ἰουλίου 1907. Ὁ Διευθυντὸς Γραμματίου Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

**ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ", Ἐν Κερκύρα**

Δέχεται μαθητὰς ἐσωτερικοὺς ἀπὸ ἡλικίας ἐτῶν 6. Διδασκαλία ἀνθρωπιστικὴ καὶ γλωσσομαθῆς.

Ἡ Ἀγγλική, ἡ Γαλλικὴ, ἡ Ἰταλική, ἀπὸ τῶν κατωτέρων τάξεων ὑποχρεωτικὴ.

Τὸ μόνον Ἐκπαιδευτήριον, τὸ ὅποιον ἐπὶ τριάκοντα καὶ πλέον ἔτη διὰ μακρᾶς καὶ καρποφόρου ἐργασίας διατηρεῖ ἐν τῷ αὐτῷ προσώπῳ τῆς Διευθύνσεως Πανελληνίου τὴν φήμην του.

Κανονισμὸς ἔντυπος καὶ Λογοδοσία τῆς ἐργασίας τοῦ λήξαντος ἔτους στέλλονται τῷ αἰτούντι.

Τὰ τακτικὰ μαθήματα ἀρχοῦνται τῇ 15ῃ Σεπτεμβρίου ὀριστικῶς

**ΟΣΟΙ ΠΑΣΧΕΤΕ ΑΠΟ ΚΗΛΗΝ ΠΑΙΔΙΑ, ΓΕΡΟΝΤΕΣ, ΑΝΔΡΕΣ, ΓΥΝΑΙΚΕΣ**  
Ἀποτανθῆτε εἰς τὸν νέον ἐφευρέτην  
**ΔΙΔΕΑΝΔΡΟΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ**  
6.— Ὁδὸς Ἀριστέιδου.—6.

Θὰ εὕρητε τὴν ἡσυχίαν, θὰ περιπατήτε. Οἱ κηλεπίδεςμοι εἶνε ἐξ ἐλαστικῆς ζώνης καὶ οὐχὶ οὐδερῶς. Ἰατρὸς ἐξετάζει τοὺς πάσχοντας. Παραγγεῖλαι γίνονται δεκταί ἐκ τῶν ἐπορχῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Πολυάριθμα πιστοποιητικὰ ἐπιβεβαιωσὺν τὴν ἰπτινῆσαν τοῦ σποτηρίου συστήματος.

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ**  
ΤΜΗΜΑ ΦΩΤΙΣΜΟΥ

Πρὸς τοὺς κ. κ. καταναλωτὰς οἰνοπνεύματος μετουσιωμένου.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ παράσχωμεν εἰς τὴν κατανάλωσιν πρόχειρον μέσον ἐξακριβώσεως τοῦ καλτροῦ καὶ ἀδόλου Οἰνοπνεύματος μετουσιωμένου πρὸς φωτισμὸν καὶ θέρμανσιν, ἐφωδιάσαμεν τὰ ὑφ' ἡμᾶς Πρατήρια μετὰ μὲγαν ἀριθμὸν Οἰνοπνευματομέτρων, τὰ ὅποια διαθέτομεν πρὸς λεπτὰ 60 ἑκάστον.

Διὰ τῶν Οἰνοπνευματομέτρων τούτων καθίσταται εὐχερেষτατη ἡ ἐξακριβώσις τῶν βαθμῶν τοῦ οἰνοπνεύματος, οἵτινες δέον νὰ εἶνε 95—96 βαθμοὶ ἑκατονταβάθμου. (Ἐκ τοῦ Ἱσφαίου)

**Η ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΣ**  
Δι' ὄλων νεωτάτης μεθόδου θεραπεύεται ἡ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΣ ἐν τῷ Θεραπευτικῷ Ἰνστιτούτῳ Ἀθῶν.

**11. - ΟΔΟΣ ΓΕΡΑΝΙΟΥ - 11.**

Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ Τυπογραφείου ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ